दाचनाभित्सम्। भयचयित्तत्त्रम्। चिमलक्। भावप्रकाष्टः ॥

पङ्गक्टः, एं, (पङ्केषु कलेटो मनोचरः।) जल-युक्तपद्मम्। यथा,--"चुलुको चनवनाले दलाछा पङ्ककर्वटः"।

इति चिकाखप्रीयः ॥ पङ्गकीरः, पुं, (पङ्गप्रियः कीरः पित्वविश्रीयः।) कीयशिपकी। इति विकाख्यानः॥ (कारा-खों चा रति भाषा ॥)

पङ्कारिहः, गुं, (पङ्के पङ्केन ना क्रीड्लि यः। पङ्क + क्रीड़ + छन्।) ग्रुकरः। इति कखित्। बह्मखेलके, चि॥

पङ्गाड्कः, पुं, (पङ्के खितो गड्कः।) मत्ख-मधी २। इति चिकाकार्यायः॥

पञ्चगति:, की. (पक्के गतिरस्य।) पङ्गगज्क-मत्खः। इति ग्रव्हमाना॥

पक्षयाहः, पुं. (पक्रेक्शितो याहः जनजन्तभेदः।) मकर:। इति हारावली॥

पङ्जं, की. (पङ्के पङ्कात् वा जायते इति । पङ्क + जन + कर्तर + डः।) पद्मम्। इति राज-निर्वत्रः॥ (यथा रबुः। ३। ८।

> " तिरखकार अमराभिलीनयोः सुजातयोः पङ्जकोषयोः श्रियम्"॥

अर्थ कि योगरू दृश्ब्दः। यहक्तम्। "क् हा मदादयः प्रोक्ता यौमिकाः पाचकादयः। योगरूढ़ास विज्ञेया: पङ्कजादा मनीविभि:"॥) पञ्चलका, [न] क्री, (पङ्की जन्म यस्य।) पद्मम्। इति चिकारहभीषः॥

पङ्गजिनी, स्त्री, (पङ्गजानि सन्त्यस्थाम्। "पुष्ट्-राविभ्यो देशी"। प्। २। १३५। इति इति:।) पश्चाकरः।

(यथा, सार्केक्डिये। ७५। २४।

"तस्य के स्य तु या कान्तिर्जाता पङ्गजिनीसरः"॥) पद्मसम्हः। इति रतमाना हमचन्द्रस्थ ।

पङ्गाः, पुं, (पङ्क आंसाहिनिमित्तके पापाचार-ककेशि करा: पलकी यख सः। एघोदरादिलात नायु:।) पक्षयः। भ्रवरालयः। इति भ्रव्द-रतावली ॥

पङ्गप्रभा, खी, (पङ्गस्य प्रभा प्रकाशो यस्याम्।) कर् अयुक्तनरकिष्णेष:। इति हमचन्द्र:॥

पङ्गमण्डूकः, पुं, (पङ्गे मण्डूक इव) प्रस्तूकः। इति चारावली ॥

पहरद [इ] स्ती, (पक्क रोहतीत। पक्क + रुइ + किए।) पद्मम । इति राजनिर्घेग्टः॥ पङ्गहं, सी. (पङ्ग रोहतीत। पङ्ग+रह+ " इग्पधनाप्रीकिर: क: "। ३।१।१३५। इति कः।) पद्मम । इति राजनिर्धेष्टः॥ पङ्गामः, पं, (पङ्के वासी यस्य सः।) कर्काटः।

इति राजनिषेग्दः॥ (मन्साद्योश्यव॥)

मेडि विश्वित्वास् ॥") पूर्वस्य गुवाः । पित्तास- पङ्गमुत्तिः, स्त्री, (पङ्के स्थिताया मुक्तिः।) दुर्नीमा । इति हारावली ॥ भिनुक् इति भाषा ॥ इतिराजनक्षभः । ग्रीयम्बस्य । सरलम् । इति पङ्गग्र्राः, पुं, (पङ्ग ग्रूरण इव ।) ग्राल्कः । इति चिकाख्याय:॥

पङ्कारः, पुं, (पङ्कमृच्छति पङ्कं प्राप्य वहते इति यावत्। पङ्क + नह + उपपदे "कमी स्यम्"। ३।२।१। इति चाम्।) ग्रीवलः। सेतुः। सोपानम्। जलकुकका:। इति मेदिनी॥

पिक्काः, चि. (पक्की) स्वासिन्। "लीमादिपामादि-पिच्छादिभ्यः भूनेतचः"। ५।२।१००। इति इलच्।) सकाइ मः। तत्पर्यायः। सजन्नालः २। इत्यमरः। २।१।१०॥ पङ्मयुक्तः ३। इति ग्रब्दरबावली॥ कहुमान्वित: ४। इति जटाधर:॥ (लच्चया याप्रायें)पि। यथा महाभारत = पर्वेश । "मांसमकाश्चिपङ्किता मही" ॥)

विश्रीय:। पाँकाल इति भाषा। तत्पर्याय:। पङ्केणं, की, (पङ्केणायते इति। "सप्तम्यां जनेर्डः"। ३।२।६७। इति ड:। "तत्पुर्वे सतीति"। ६।३।१४। इति सप्तन्या चलुक्।) पद्मम्। इति चिकास्त्रध्यः॥

पक्रवहं, की, (पक्रेरोहतीत। पक्ष+वह+"इगु-पर्धति"। ३।१।१३५। इति कः। "तत्-पुरुषे क्रिति वक्तुलम् "। ६।३।१८। इति सप्तस्या चलुक्।) पद्मम्। इत्यमरः ॥१।१०। ८०॥ (यथा, भागवते। ७।१५। ६८। "धत्पादपङ्गेरृष्ये वया भवाग्हार्यीतिनित-

दिगाजः ऋतून्"॥) सारसपिचिता, पुं॥ पड्तिः, स्त्री, (पच्यते यांतीकियते श्रेगीविधीवे-गति यावत्। पत्ति + चत्तीकरग + भावे + स्तिन्। इदिलातुम्। यद्वा, पक्ष्यति विस्तार-यति जातिसंखानविश्रीविश्रीत । पचि + विस्तारे + कर्त्तर + किच्।) सजातीयसंस्थानविधियः। ग्रारि इति पाति इति च भाषा। तत्-पर्याय:। वीधी २ चालि: ३ चावित: 8 श्री । इत्यमर:। २। ४। ४॥ वीथि: ६ खाली ७ खावली = पह्त्ती ६ खेखि: १०। इति भरतः॥ भ्रायाः ११ सम्ततिः १२। इति जटाधर: ॥ विञ्जोली १३ पालि: १४ पाली १५ वीचिका १६। इति ग्रब्दरत्नावली॥ (यथा, मार्केस्डिये। ४३। ३६।

'विलोक्या विश्रदा चैषां पलपङ्क्तिः सुभीषणा'॥) पश्चाचरपादच्छन्दीविभ्रोषः। तस्य लच्च यथा। "भगौगिति पड्तिः" ॥१॥ उदाहरणं यथा,-

"ल्यासनाचा तयाकपङ्क्तिः। यासुनकच्छे चार चचार "॥

इति इन्दोमञ्जरी॥ (पड्तिक्नन्दस उत्पत्ति-स्थानं यथा, भागवत । ३।१२। ४६। "मञ्जायाः पड्तिरत्पना चन्दती प्रावतोग्भवत्"॥ पश्वतद्वयं परिमाणमस्य इति। "पङ्क्ति-विंग्रतिचिंग्रदिति"। प् । १। प् । विपातनात् प्रकृते: पद्नुश्रब्द्ख टिलोप: तिप्रत्ययच ।) द्याचरपादक्त्दः। द्यसंखा। इति मेदिनी ॥ (यथा, रहु: । १२ । ६६ ।

" तेन मन्त्रप्युक्तीन निमेघार्द्वादपातयत्। स रावगधिर:पङ्क्तिमज्ञातव्यवेदनाम्"॥) प्रथिवी । इति भ्रब्दमाला ॥ गौरवम् । पाकः । इति हमचन्द्रः॥ *॥ अथ पहित्तमाङ्गर्यदीघाः यथा,-"न संवसेच पतितीने चाव्हालीने पुकारी:। न म्हर्खेर्नाविलिप्तेश नान्धेर्नान्धावसाधिभि: ॥ एकप्रयासनं पङ्क्तिभी खपना व्रसिश्रयम् । याजनाध्यापने योनिक्तचैव यह भोजनम ॥ सञ्चाधायस्त दश्रमः सञ्चयाजनमेव च। यकादम् समुद्दिश दोषाः साङ्गर्यसङ्गिताः॥ समीपे चाप्यवस्थानात् पापं संक्रमते नृथा। तसात् सर्वप्रयत्ने न साङ्क्यपरिवर्जयेत्"॥*॥ पडित्तिसाङ्गर्यदीविनवारकीपाया यथा,-"रकपड्म्युपविष्टा ये न सुप्रान्ति परसारम्। भसाना क्रममर्थादा न तेथां सङ्करी भवेत्॥ व्यक्तिना भसना चैव घड़्भिः पड्तिविभिवते"॥ इति क्रमें १५ अधायः॥

पड्तियीवः, पुं, (पड्तिः दश्यसङ्ख्यिका यीवा यस्य।) रावणः। इति ग्रब्ट्रजावली॥ पङ्क्तिचरः, पुं, (पङ्क्ता श्रेशीवद्वः सन् चर-तीति। पङ्क्ति + चर् + टः।) कुररपची। इति राजनिष्येदः॥

पड्तिद्रवतः, पुं, (श्राह्ववाले भोजनार्थमुप-विष्टानां वतस्तातानां वास्त्रणानां पड्तिं श्रेशीं दूषयति य:। पङ्क्ति + दूष् + कर्त्तरि खुल्।) व्यपाङ्क्तियः। श्राह्वभीजनान्हें ब्राह्मगः। यथा,-चिपाङ्क्तेयास्तु येराजन्। कीक्तियथामि तान् छम्। कितवी भूगचा यद्यी प्रमुपाली निराक्ति:॥ यामप्रेको वाङ्घिको गायनः सर्वविकयी। चारदाही गरदः कुर्वाभी सोमविकयी॥ सामुद्रिको राजदूतक्तीलकः कूटकारकः। पिचा विवद्मानस यस्य चौपपतिर्गृष्टे ॥ म्मिश्रस्तक्तया क्लेन: श्रिक्षं यखोपजीवति। पळेकारस सची च मित्रभुक् पारदारिक:॥ अवतानासुपाध्यायः काष्ड्रपृष्ठस्तयेव च । श्वभिख्यः परिकामेत् यः ग्रुना दष एवं न्व ॥ परिष्टित्तसु यस खाद्यमा गुरतत्वाः। कुप्रीलवी देवलकी नचार्चिय जीवति॥ ईडग्रा बाक्सका ये च व्यपाड्कीयास्त ते मताः। रचांसि गच्छते इवं यदेवाना प्रदीयते"॥ *॥ "याद्वे सुक्का मचाराज ! दुखमा गुरुतत्यमः । आहं नाग्रयते तस्य पितरीयि न सुझते ॥ सोमविक्रयिया इत्तं विष्ठातुल्यं भवेत्रप। भियजे भौणितसमं नष्टं देवलके तथा ॥ अप्रतिष्ठं वार्त्वं विके विष्यानं परिकीत्तितम् । बच्चा शिचनी दत्तं नेच नासुच तद्भवेत् ॥ भसानीय चुतं इयं तथा पीनभवे हिणे। ये तु धक्तवपतेषु चरिचापगतेषु च॥ चयं वयं प्रयक्ति तेषां तत् परिनम्मति। मानपूर्वेनु ये तेभ्यः प्रयच्छन्य त्य बुद्धयः ॥ पुरीयं सुझते तस्य पितरः प्रेत्य निश्चतम्।